

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: Η παναγία ως βίωμα ζωής και αναστάσιμης ελπίδας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Με ευλάβεια και κατάνυξη πλήθος πιστών προσήλθε στους Ιερούς Ναούς της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου Ορεστιάδος και Σουφλίου επι τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, καθώς η Υπέρμαχος Στρατηγός διαχρονικά είναι η προστάτις και η οδηγός του ακριτικού λαού μας. Στις πόλεις και στα χωριά μας ανήμερα της εορτής οι εκκλησίες πλημμύρησαν από τους χριστιανούς μας, οι περισσότεροι των οποίων μετέλαβαν των Αχράντων Μυστηρίων.

Ο Σεβασμιώτατος προέστη των Ιερών ακολουθιών, στον πανηγυρίζοντα

μεταβυζαντινό Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Διδυμοτείχου, πλαισιούμενος από τον Θεοφιλ. Επίσκοπο Στοβίου Ιάκωβο, Ιεράρχη εκ της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος. Το εσπέρας κατά τον Πανηγυρικό Εσπερινό εψάλησαν τα Εγκώμια της Θεοτόκου ενώπιον του Επιταφίου και στη συνέχεια λιτανεύθηκε η ιερα εικόνα και ευλογήθηκαν οι άρτοι. Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον φιλοξενούμενο Ιεράρχη για τη συμμετοχή του στην πανήγυρι, τονίζοντας ότι η Παναγία φέρνει κοντά τις ψυχές των Ορθοδόξων λαών μας και μας ενώνει όλους με Τον Μονογενή Υιό Της τον Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου. Συγκεκριμένα τόνισε:

«Σε πείσμα των χαλεπών καιρών μας και της ομογενοποίησης του πολιτιστικού ήθους των λαών από τις δυνάμεις της παγκοσμιοποίησης ο δεκαπενταύγουστος εξακολουθεί να συνεγείρει τη λαϊκή συνείδηση. Είναι ακένωτα τα κοιτάσματα της λαϊκής ευσέβειας του έλληνα. Και αυτή η ηθική δύναμη που αναδύεται από τα έγκατα της ψυχής του, διαχέεται στις σχέσεις του κοινωνικού του βίου.

»Στην Παναγία εδράζεται η πνευματικότητα και το ήθος της Εκκλησίας μας. Τον Δεκαπενταύγουστο στις κατάμεστες από πιστούς εκκλησίες μας είναι διάχυτη η λαϊκή ευσέβεια, αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την παράδοση της Εκκλησίας μας. Ψηλαφεί κανείς στα πρόσωπα των πιστών τη χαρά και την ηθική ευφορία, που τους προσφέρει η σημερινή εορτή. Ηθικά δυνατό βίωμα ζωής και αναστάσιμης ελπίδας. Η Παναγία ασκεί στη συνείδηση του έλληνα μια απέραντη γοητεία. Είναι το ηθικό αποκούμπι του. Είναι το υπήνεμο λιμάνι που του δίνει δύναμη και ελπίδα να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες της ζωής. Αυτή τη μύχια ηθική σχέση μας με τη Μεγαλόχαρη αιώνες τώρα δεν μπορεί να αποδημήσει καμία δύναμη, πνευματική ή υλική. Στην κοπιώδη πορεία μας στην αχανή λεωφόρο του χρόνου η λατρεία της Παναγίας έχει δεσπόζουσα θέση. Στην ηθική και πνευματική μέθεξη του Δεκαπενταυγούστου γινόμεθα μάρτυρες μιας απίστευτης βιωματικής εμπειρίας ζωής. Ας αντλήσουμε αχόρταγα από την από την αστείρευτη δύναμή της για να προχωρήσουμε ως πρόσωπα και ως λαός στη λεωφόρο της προόδου και της πνευματικής προκοπής».

Το πρωί κατά την διαρχιερατική Θεία Λειτουργία ανεγνώσθη το Μήνυμα του Σεβασμιωτάτου και ευλογήθηκε το κόλλυβο της Παναγίας.

Στο επίκαιρο Μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, γράφει: «...Ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας εἶναι ὅ,τι ἐξαιρετικό ἔχει νὰ παρουσιάσει ὄχι μόνον ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη ἡ κτίσις. Εἶναι ἀνωτέρα ἀκόμη καὶ τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων, «τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ». Ἡ παρουσία της στὸν κόσμον δὲν εἶναι μόνον ἓνα λαμπρὸ παράδειγμα ἀγνότητος, καθαρότητος, ταπείνωσης, μιὰ μοναδικὴ ὄντως σύνθεση καθολικότητος καὶ πληρότητος ἀρετῶν, ἓνα πρότυπο ἀγιότητος. Ἀποτελεῖ τὴν ἀπόλυτη παρηγορίαν γιὰ κάθε ἄνθρωπο, τὴν «ἀκαταίσχυντον προστασίαν», τὴν μοναδικὴ «ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν ἀεὶ μεσιτείαν» «πάντων τῶν εἰς αὐτὴν προστρεχόντων.

»Ἡ Παναγία ἀποτελεῖ τὴν κλίμακα «δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός» καὶ τὴν γέφυρα «τὴν μετάγουσαν τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». Ἡ Ἐκκλησία μας, στὸ πρόσωπό της, βλέπει αὐτὴν ποὺ διηκόνησε τὸν Θεὸ στὴν ἐνανθρώπησή Του καὶ αὐτὴν ποὺ κατ' ἐξοχὴν διακονεῖ τὸν ἄνθρωπο στὸν ἀγῶνα του γιὰ τὴ θέωση. Παράλληλα μέ τὸ παράδειγμά της ὠφελοῦν οἱ πρεσβεῖες Της· παράλληλα μέ τὶς ἀρετές της χρειαζόμεθα τὶς προσευχές Της».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος καταθέτει τὶς σκέψεις του γιὰ τὴν ιερότητα τῆς μητρότητας «ἡ ὁποία δυστυχῶς στίς μέρες μας γίνεται ὑπόθεσις ἐμπορικῆς συναλλαγῆς καὶ ἄθεσμης ἀποξένωσης τοῦ τέκνου ἀπὸ τὴ φυσικὴ τοῦ μητέρας».

Και κλείνει τὸ Μήνυμά του γράφοντας «Ἀγαπητοί, μέ τὴν εὐκαιρίαν τῆς σημερινῆς ἐορτῆς κλείνοντας θὰ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ἡ Θεοτόκος μυσταγωγεῖ ὅλους μας καὶ χειραγωγεῖ «τὴν νεολαίαν» Της στὸν Μονογενῆ Υἱό Της καὶ οἱ θυσίες Της εἶναι μιὰ ἀδιάκοπη μαρτυρία ὑπέρβασης. Δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ δίπλα στὴν Ὡραία Πύλη παραστέκει ἡ Παναγία ὡς Μητέρα. Σὲ αὐτὴν μπορούμε νὰ ἐναποθέσουμε τὰ βάρη μας καὶ μὲ τὴ δικὴ της χάρις νὰ μετατρέψουμε τοὺς χοϊκοὺς βηματισμοὺς σὲ οὐράνιους. Τὴ διακονία αὐτὴ μπορούμε διαισθητικὰ νὰ διακρίνουμε μέσα ἀπὸ τὸ κτυποκάρδι τῆς μάνας ποὺ ἐναγώνια ξαγρυπνᾷ καὶ προσεύχεται. Εἶναι ἀδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ συλλάβῃ τὸ νόημα τῆς ζωῆς του ἂν δὲν ἀντιληφθεῖ τὴν «ταυτότητά» του μέ τὴν αἰωνιότητα. Τὸ πρῶτο σχολεῖο γιὰ αὐτὸ τὸ μέγα μυστήριον παραμένει ἡ δοξολογικὴ παρακαταθήκη τῆς αἰώνιας Μητέρας τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ καθενὸς ἀπὸ ἑμᾶς

».

Στις λατρευτικές συνάξεις του διημέρου προσήλθαν εκκλησιαζόμενοι ο Βουλευτής Έβρου Αν. Δημοσχάκης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Διδυμοτείχου, υποστράτηγος Ιω. Κωστούλας, ο θεματικός αντιπεριφερειάρχης Πολιτισμού Στ. Κατσογρυδάκης, ο περιφερειακός σύμβουλος Βας. Δελησταμάτας και εκπρόσωποι των σωμάτων ασφαλείας.

